

Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo TEU**ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 863 Semana do 16 ao 22 de decembro de 2019

UGT PRESENTA A CAMPAÑA #TRABAJO LIBRE DE BULOS PARA ACABAR COAS MENTIRAS CONTRA A POBOACIÓN INMIGRANTE

Sen as persoas inmigrantes, as cotizacións sociais á Seguridade Social serían dun 10% menos

Redacción.- A vicesecretaria xeral de UGT, Cristina Antón, e a responsable confederal de Migracións, Ana María Corral, presentaron esta semana en Madrid a campaña "#TrabajoLibreDeBulos", unha campaña de sensibilización no ámbito laboral contra os discursos falsos ou terxiversados dalgúns formados políticos ou dalgúns medios de comunicación que fomentan prexuízos e rexeitamento cara á poboación inmigrante ou as persoas de nacionalidade ou orixe estranxeira.

Unha campaña a nivel nacional, que se desenvolve mediante talleres e conferencias, que, como afirmou Antón, "pretende contrarrestar os discursos excluíntes que cuestionan a presenza de poboación de nacionalidade estranxeira, consideran negativa a inmigración e, por tanto, a achega presente e futuro da poboación que esta supón. Pero, se o noso país non tivese inmigración, tería graves consecuencias económicas, humanas e sociais. Teríamos menos poboación activa, menos habitantes, menos pensións e unha cidadanía máis envellecida. Unha diminución clara dun Estado de Benestar ao que todas e todos contribuímos, con independencia da nosa nacionalidade ou orixe".

Aumentan os incidentes de odio por racismo e xenofobia

Durante a súa intervención, sinalou que "o racismo e a xenofobia é o principal motivo dos incidentes de odio na Unión Europea. Segundo o informe "2018 Hate Crime Data" da Organización para a Seguridade e a Cooperación en Europa (OSCE), contabilizáronse un total de 131.240 delitos de odio en 2018, dos que 91.222 (o 69,5%) tiveron como motivación o racismo e a xenofobia, o 14,6% (19.221) a orientación e identidade sexual e o 6,5% (8.564) a discapacidade".

No noso país, manifestou que o "Informe sobre a evolución dos delitos de odio en España 2018", do Ministerio do Interior, "reflicte que os feitos relacionados co racismo/xenofobia incrementáronse un 1,3% entre o ano 2017 e 2018, pasando de 524 a 531".

Ademais, en relación ás vitimizacións (os feitos denunciados por persoas que manifestan ser vítimas dalgúna infracción penal), "o 25,3% do total de vitimizacións nos ámbitos nos que se recollen incidentes de odio no ano 2018, tiñan na-

cionalidade estranxeira. E o 58,5% das vitimizacións por racismo e xenofobia e o 40% por crenzas relixiosas, correspondían a persoas de nacionalidade estranxeira".

En canto ás vitimizacións por xénero, especificou que "só en catro ámbitos as mulleres supoñen máis do 40% das vitimizacións: discriminación xeracional, co 57,1%, persoas con discapacidade co 48%, racismo e xenofobia co 46,4% e discriminación por sexo/xénero co 45,4%".

Menos habitantes, menos poboación activa e máis envellecemento

Continúa na páxina seguinte...

A Comisión Executiva
de UGT-Galicia
deséxavos unhas felices festas
e un bo

2020

Galicia

PAZ, SOLIDARIEDADE, IGUALDADE E TRABALLO**XUNTA DE GALICIA**CONSELLERÍA DE CULTURA, EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

GALICIA LABORAL, Boletín dixital da UGT de Galicia

nº 863

A vicesecretaría xeral de UGT considerou que “se realizásemos a simulación sobre cal sería a situación de España se se marchasen todas as persoas de nacionalidade ou orixe estranxeiro, atoparíamónos con que desaparecería un volume de poboación de 7.246.237 persoas, o 15’4% da poboación total”. De feito, sen a achega da poboación de nacionalidade estranxeira, e da nacionalidade española nada no estranxeiro, “a poboación total de España apenas se incrementou nun millón de persoas en 21 anos”.

“Isto tería un efecto demoledor na poboación activa”, afirmou. No terceiro trimestre de 2019, “cun total de 23.088.700 persoas en idade activa, 3.011.200 tiñan nacionalidade estranxeira e 819.300 nacionalidade española e outra nacionalidade, principalmente como resultado dun movemento migratorio. Sen elas, a poboación activa perdería 3.830.500 persoas, quedándose en 19.258.200, un 16’5% menos”.

Ademais, “a migración é o único elemento que palía o envellecemento neste país. Só en 10 anos, a poboación maior de 65 anos pasou de supoñer o 16’6% da poboación ao 19’4%. Se tomásemos exclusivamente á poboación de nacionalidade española nada en España, a porcentaxe subiría ao 21’3%”.

Achegan o 8% do consumo á economía

Cristina Antoñanzas sinalou que, ademais da achega social e demográfica, “a poboación migrante tamén impulsa o crecemento económico do noso país. Sen inmigrantes, o noso país tería graves problemas na economía, o mercado de traballo e o Estado de Benestar”.

Durante 2018, o gasto total dos fogares foi de 556.432.591.000 €. Se temos en conta a nacionalidade, os fogares cuxo sustentador principal ten nacionalidade estranxeira realizaron un gasto total de 32.018.019.000 €; e aqueles cuxo sustentador principal ten nacionalidade española e estranxeira realizaron un gasto total de 14.504.854.000 €. Se sumásemos ambos, daríanos un total de 46.522.873.000 €. Isto representaría máis do 8% do gasto total dos fogares no ano de referencia. Os fogares con sustentador principal de nacionalidade estranxeira ou nacionalidade española e estranxeira supoñen un 10% do total de fogares.

Pero se recorrésemos á variable do lugar de nacemento do sustentador principal, o 11’05 dos fogares estaban sustentados por unha persoa nada no estranxeiro, o que supón o 9’2% do gasto total do 2018. En consecuencia, unha diminución do gasto dos fogares do 9’2% tería un impacto directo na economía, na demanda de bens e servizos, no mercado de traballo e na recadación tributa-

ria.

Máis cotizacións á Seguridade Social e aos impostos

Para Ana María Corral, “existe unha preocupación compartida entre as distintas organizacións sociais e administracións públicas polo auxe da ultradereita a nivel europeo e o aumento dos bulos nas redes sociais. Pero, sen a inmigración, teríamos un inverno non só demográfico, senón tamén social e económico”.

Desta forma, resaltou que “sen a poboación estranxeira, habería menos cotizacións á seguridade social e menos ingresos vía IRPF”.

Neste sentido, manifestou que “tendo en conta que os ingresos totais da Seguridade Social por cotizacións sociais no ano 2018 foron de 108.308.470.000, se lle restamos tanto a cotización de traballadores e traballadores estranxeiros como a dos seus empregadores, a cifra diminuíría ata os 97.492.683.974 euros, un 9’9% menos (10.815.786.026 euros)”.

Ademais, en relación aos ingresos tributarios por IRPF, “en 2018 o total foron de 82.859.000.000 euros. Sen a tributación de traballadores e traballadoras estranxeiros, perderíase un 4’5% da recadación e esta alcanzaría os 78.323.567.404 euros”.

HOXE OS TRABALLADORES CONCENTRARANSE NA CORUÑA

UGT-FICA DEMANDA DA XUNTA COLABORACIÓN COS TRABALLADORES DE EMESA, XA QUE A ADMINISTRACIÓN É UN DOS ACREDORES DO CONCURSO

O Sindicato rexeita o ERE presentado pola empresa e pide que sexa o administrador concursal o que tome as decisións

Redacción.- UGT-FICA Galicia informou que o pasado mércores, xunto co Comité de empresa e os outros sindicatos, mantivo unha xuntanza co conselleiro de Economía, Emprego e Industria, a directora xeral de Traballo e unha representación do IGAPE e Xesgalicia para analizar a situación dos traballadores de Emesa (Coirós) aos que este martes se lles ven de presentar un ERE extintivo que afectaría á totalidade do cadro de persoal.

Nesta xuntanza, UGT-FICA instou aos responsables da Administración galega a que abran cauces de colaboración reais e efectivos cos traballadores e cos seus representantes dende xa. Non se pode esquecer que a propia Xunta é un dos acredores do concurso.

Precisamente, neste senso, UGT-FICA rexeita nestes momentos calquera proposta de ERE porque debe ser o administrador concursal o que tome as decisións, unha vez saia o auto xudicial aceptando o concurso. Porque se se pactase algo neste momento podería ser rexeitado a posteriori pola administración concursal.

Concentración dos traballadores hoxe na Coruña

Non obstante, mentres os prazos seguen o seu cauce, os traballadores non van permanecer parados e hoxe, día 20, xa está prevista a partir das 12.00 horas unha concentración diante da sede da Xunta na cidade herculina.

A MARCHA DOS TRABALLADORES DE ENDESA POR UNHA TRANSICIÓN XUSTA E NA DEFENSA DO EMPREGO NAS PONTES E NA COMARCA CHEGOU A CORUÑA

Redacción.- Finalmente, despois de ter que paralizar a marcha a semana pasada ante a alerta laranxa, os traballadores de Endesa e transportistas dependentes da eléctrica chegaron a Coruña este martes, iniciaron unha andaina nos accesos á cidade ata chegar ao Viceconsulado de Italia, onde se concentraron para reclamar unha transición xusta e na defensa do emprego nas Pontes e na comarca.

Lembrar que a marcha comezou xa o martes día 10 e os traballadores

insisten en reclamar futuro para a factoría, que se agoten todas as posibilidades e alternativas ao carbón e que se acometan as medidas necesarias para garantir unha transición enerxética xusta que non deixe a ninguén no camiño.

O primeiro día a andaina foi dende As Pontes ata A Capela; o segundo, ata Miño; e o terceiro, ata Bergondo. En cada unha das etapas

as persoas que se mobilizaron foron recibidas polos responsables dos respectivos concellos.

OS TRABALLADORES DE ALCOA MOBILIZÁRONSE EN LUGO PARA PEDIR UNHA SOLUCIÓN ENERXÉTICA QUE GARANTA O FUTURO DA FACTORÍA DE SAN CIBRAO

Redacción.- Este sábado tivo lugar en Lugo, fronte á Subdelegación do Goberno, unha concentración, convocada polo Comité de empresa de Alcoa de San Cibrao, para reclamar un futuro claro para a factoría que pasa por unha solución enerxética a longo prazo.

Os traballadores de Alcoa contaron co apoio de veciños das comarcas limítrofes, de onde se desprazaron varios autobuses, porque Alcoa, ademais dos postos directos de traballo que xenera na localidade e no conxunto dos concellos mariñanos, tamén xera unha importante masa de emprego tanto nas auxiliares como de carácter indirecto en toda a zona.

OS TRABALLADORES DA SEGURIDADE PRIVADA DENUNCIAN AS CONTINUAS AGRESIÓNS QUE SOFREN

Redacción.- O Sindicato federal de Seguridade Privada e Servizos Auxiliares de FeSMC-UGT convoca mobilizacións ao longo deste mes en varias cidades españolas para denunciar as constantes agresións que están a sufrir os traballadores e traballadoras da seguridade privada sen que as administracións e as empresas reaccionen.

Concretamente, en Galicia tiveron lugar o martes, día 17, en Lugo fronte ao HULA; o mércores, día 18, en Pontevedra, diante da Subdelegación do Goberno; e o luns, día 23, terá lugar na Coruña, diante tamén da Subdelegación do Goberno, a partir das 10.00 horas.

FeSMC-UGT esixe ao Goberno que obribe ás empresas e usuarios a dotar de maio-

res elementos de autoprotección, así como dunha maior protección xurídica, aos vixiantes de seguridade privada.

UGT xa ven solicitando reiteradamente que se inclúan no regulamento de seguridade privada medidas de autoprotección suficientes e de obrigado cumprimento que en forma global obriguen ás empresas a dotar ao seu persoal de medios suficientes e protocolos de actuación. Deste mesmo xeito, o regulamento debe avanzar cara unha maior protección xurídica para o persoal de seguridade privada que xoga un papel fundamental e complementario á seguridade pública en lugares recoñeci-

dos como estratéxicos e de pública concorrencia.

O Goberno, e especialmente o seu ministro de Interior Marilaska, non pode seguir recoñecendo o labor da seguridade privada en ámbitos institucionais para despois non asumir a súa responsabilidade, pasando da palabra aos feitos.

OS TRABALLADORES DE NOSTIÁN SUSPENDEN A FOLGA ATA O FIN DO PRAZO PARA ALEGAR DE ALBADA

Redacción.- Os traballadores de Nostián decidiron por unanimidade en asemblea suspender a folga, que tiñan iniciado o día 8, para que Albada retirase o ERTE que afectaría ao 40% dos traballadores.

Esta suspensión é temporal ata saber se, finalmente, é o Concello da Coruña o

que se fai cargo da xestión da planta ou se Albada, a concesionaria, decide cumprir os requerimentos que lle fai o Concello.

Precisamente, será hoxe cando remate o prazo de alegacións e partir de aí tomaranse as decisións.

Julio Martínez, presidente do Comité

de empresa (UGT), deixa claro que, sexa con Albada ou co Concello, o ERTE ten que estar fóra da mesa.

Tamén explicou que a partir de agora tamén se verá con quen se vai negociar o convenio colectivo, porque o 31 de decembro decae o actual, ben co Concello ou con Albada.

A UXP DE UGT-VIGO DEMANDA MÁIS PRAZAS PÚBLICAS EN RESIDENCIAS PARA MAIORES NA ÁREA DE VIGO

Redacción.- Xubilados e pensionistas de Vigo, convocados pola UXP de UGT-Vigo, pecháronse este mércores na sede da Xunta na cidade olívica para demandar máis prazas públicas en residencias para maiores na área.

Ademais da concentración, entregaron un escrito por rexistro no que se denuncia esta gran eiva que existe en Vigo e na área metropolitana. Hai a día de hoxe 72.000 pensionistas e, segundo as propias recomendacións da OMS, deberían corresponderse cunhas 3.600 prazas pero é que só hai 604, alomenos, de titularidade pública.

O contrario, as privadas son de difícil acceso para unha parte moi importante dos pensionistas da comarca polo seu alto custe, que contrasta co feito de que Galicia perciba unha das pensións medias máis baixas do Estado.

De feito, a día de hoxe hai máis de 500 persoas en lista de espera en Vigo por unha praza nunha residencia pública.

Isto fixo que UGT, xunto con CCOO, decidisen emprender unha campaña informativa, recorrendo as rúas de Vigo e expli-

cándolle á cidadanía esta situación e as súas demandas, e reivindicativa, con actos como o deste mércores, porque, como explicou Juan Fontela (UXP-UGT-Vigo), a Xunta durante todos estes anos mirou cara outro lado e favoreceu o sistema de creación de prazas en residencias privadas.

Os traballadores de mantemento das prisións de Bonxe, Monterroso e Pereiro de Aguiar denuncian que seguen sen cobrar os seus salarios

Redacción.- UGT-FICA-Galicia denuncia que os traballadores do servizo de mantemento das prisións de Bonxe, Monterroso e Pereiro de Aguiar, pertencentes á empresa Landing Ingeniería, continúan na situación xa denunciada hai uns meses, sen cobrar as súas nóminas.

Para denunciar esta situación, protagonizaron unha concentración este martes fronte ao cárcere de Monterroso.

O Sindicato considera que esta si-

tuación xa non se pode prorrogar máis no tempo e esixe ao Ministerio de Interior que asuma as súas responsabilidades e busque unha solución xa para estes traballadores e que deixe de mirar cara outro lado.

UGT gaña as eleccións en Siemens-Gamesa (Somozas) e Limpezas Blancomar

Redacción.- UGT vén de gañar as eleccións sindicais na planta que Siemens-Gamesa ten en As Somozas, obtendo sete delegados dun comité de 13.

O Sindicato tamén gañou as eleccións en Limpezas Blancomar obtendo catro delegados, a maioría, e o outro representante sindical foi para a CIG.

Tanto FICA, no caso de Siemens-Gamesa, como FeSMC no de Limpezas Blancomar, saúdan os resultados e agradecen a confianza depositada polos traballadores nas candidaturas presentadas por UGT.

OS REPRESENTANTES SINDICAIS DO ENSINO CONCERTADO SOLICITAN POR CUARTA VEZ UNHA ENTREVISTA COA CONSELLEIRA

Redacción.- Os representantes sindicais do eido do ensino concertado de UGT, CCOO, USO e FSIE solicitaron xa por cuarta vez unha entrevista coa conselleira de Educación, Carmen Pomar, para tratar sobre a situación dos traballadores deste sector.

Dende FeSP-UGT enténdese que a homologación salarial e das condicións de traballo cos compañeiros da educación pública, a paga extraordinaria de antigüidade, a xubilación parcial, o acordo de

mantemento do emprego e o pago delegado para o persoal de administración e servizos, entre outras reivindicacións, non se poden dilatar máis no tempo. Lévese xa máis de nove anos intentando negociar e, á vista dos feitos, parece que só queda un camiño. a mobilización.

No mes de xullo xa se solicitou unha reunión coa conselleira que foi remitida á Comisión tripartita, onse esta non participa. O 18 de novembro os representantes sindicais foron expulsados da Conse-

llería de Educación cando pretendían demandar de novo esta xuntanza. O 4 de decembro volveron a solicitar unha reunión, vía correo electrónico e chamada telefónica que dende a Consellería se nega.

O 16 de decembro os representantes das organizacións sindicais volveron presentarse nas dependencias de Educación para solicitar de novo unha reunión e, de novo, se lles remite á Comisión tripartita e cunha nova expulsión.

PEPE ÁLVAREZ TRASLADA A PEDRO SÁNCHEZ AS PRIORIDADES EN MATERIA ECONÓMICA, SOCIAL E LABORAL

Redacción.- O secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, recibiu esta semana a chamada do presidente do Goberno, Pedro Sánchez, no marco da rolda de contactos que está a manter o Goberno cos diferentes axentes políticos, económicos e sociais para a investidura.

Unha chamada na que informou ao sindicato da situación das negociacións coas diferentes formacións políticas, para formar un novo Goberno, e na que Pepe Álvarez trasladou as prioridades de UGT en materia económica, social e laboral.

O secretario xeral de UGT insistiu en aspectos como a derogación da reforma laboral, e con carácter inmediato a eliminación do artigo 52.d) do Estatuto dos Traballadores, que permite o despedimento das persoas con baixa médica; a derogación da reforma de pensións de 2013; o reforzamento da protección social, a loita contra a pobreza e a repartición da riqueza, así como o aumento do SMI e a revalorización das pensións. Neste sentido, insistiu na necesidade de abordar nas negociacións os aspectos fundamentais da Lei de Orzamentos.

Pepe Álvarez trasladoulle ao presidente do Goberno a necesidade fundamental de configurar un Goberno de progreso canto antes que recupere dereitos, que reforte a democracia, a igualdade, a cohesión social e a convivencia no noso país.

Non hai tempo que perder

Estas reivindicacións, que forman

parte das 10 propostas que o sindicato remitiu aos partidos políticos antes das últimas eleccións xerais para reclamar un xiro social, susténtanse en:

1) Un novo modelo produtivo máis sustentable, sustentado nas novas formas de traballo.

2) Emprego de calidade, coa derogación das reformas laborais, co fin de acabar coa precariedade laboral e crear empregos decentes e de calidade.

3) Recadar máis e de maneira máis xusta, cun sistema impositivo equitativo e eficaz que reparta a riqueza.

4) Garantir a igualdade entre mulleres e homes e a non discriminación, reducindo a brecha salarial no traballo e impulsando o Pacto de Estado contra a Violencia de Xénero.

5) Impulsar as políticas sociais e de loita contra a pobreza, coa implantación

dun solo de gasto social na Constitución.

6) Garantir a viabilidade e a suficiencia das pensións públicas, mediante a derogación da reforma das pensións de 2013 e recuperando o Acordo Social de 2011.

7) Garantir uns servizos públicos de calidade, con máis recursos públicos para a educación, a sanidade ou a dependencia.

8) Intensificar a loita contra a sinistralidade laboral e desenvolver un sistema que garanta a saúde integral dos traballadores e traballadoras.

9) Asegurar a igualdade de trato e oportunidades, garantindo os dereitos das persoas LGTBI ou os inmigrantes.

10) Mellorar a calidade da nosa democracia, coa derogación, entre outros, da Lei Mordaza e do artigo 315.3 do Código penal, que criminaliza o dereito fundamental de folga.

OS SALARIOS NON SOBEN O SUFICIENTE PARA REACTIVAR A ECONOMÍA

Redacción.- Os datos da Enquisa Trimestral de Custos Laborais do terceiro trimestre de 2019, publicados esta semana polo INE, reflicten un relativo mantemento da evolución mostrada polos salarios neste ano 2019. O custo laboral total por traballador e mes creceu un 2,2% respecto ao mesmo trimestre do ano anterior, e o custo estritamente salarial, un 1,9%. Aínda que en ambos os casos trátase de dúas décimas menos que no trimestre anterior, permanecen na contorna de variación mostrada ao longo do ano, próxima ao 2%, tras anos de estancamento ou caída (de 2010 a 2017 a media de incremento anual dos custos laborais e salariais foi, respectivamente, do 0,2% e do 0,3%).

Hai que celebrar este aumento salarial, que reflicte unha certa normalización do seu comportamento nunha etapa expansiva como a que atravesa España desde 2014. Con todo, os incrementos son moi moderados, tras case unha década de austeridade e desvalorización salarial. Afortunadamente, a inflación mantén tamén unha evolución moi controlada: o aumento medio do IPC ata o mes de novembro é do 0,7%, o que permite que os salarios por traballador estean a gañar 1,2 puntos de poder adquisitivo.

O aumento dos salarios é condición imprescindible para impulsar o consumo dos fogares e, con iso, reactivar o crecemento económico, actualmente estancado e con perspectivas mesmo de retardarse algo máis. Para iso, dun lado, debe mellorarse a calidade do emprego, erradicando a elevada precariedade laboral existente, para o que é preciso derrogar a reforma laboral de 2012. E doutro, deben trasladarse aos convenios os criterios pactados polas organizacións empresariais e sindicais no IV Acordo para o Emprego e a Negociación Colectiva, que establece aumentos salariais de ata o 3%.

Ademais, é preciso que crezan máis os salarios máis baixos, que son os que sufriron en maior medida o impacto dos recortes desde 2010, aumentando a desigualdade retributiva. Iso implica que o salario mínimo interprofesional continúe a senda de dignificación iniciada nos anos anteriores, e que alcance en 2020 os 1.000 euros mensuais (con catorce pagas), para aproximarse ao 60% do salario medio que establece a Carta Social Europea como mínimo de retribución aceptable, e coa perspectiva de avanzar cara a un salario de 1.200 euros ao mes ao final da lexislatura que acaba de iniciarse.

AS PROXECCÍONS DO BANCO DE ESPAÑA RECLAMAN MEDIDAS URGENTES DE IMPULSO Á ECONOMÍA

Redacción.- Para a Unión Xeral de Traballadores, as proxeccións macroeconómicas publicadas polo Banco de España expoñen un escenario de retardación económica que require medidas de impulso de maneira inmediata. Neste sentido, estas previsións coinciden, fundamentalmente, coas xa expostas polo Goberno, a Comisión Europea e os principais organismos supranacionais multilaterais, como OCDE ou FMI.

Desta forma, o organismo proxecta un crecemento moi moderado e en diminución, situándose por baixo do 2%, con crecementos do emprego relativamente modestos e unha estabilización na taxa de paro en valores superiores ao 12%.

Para UGT, resulta imprescindible impulsar medidas para acabar con esta parálise e favorecer o crecemento. A primeira delas é instar á conformación dun Goberno e á adopción duns Orzamentos Xerais do Estado (PXE) acordados co escenario. Neste sentido, varias das medidas apuntadas no Proxecto de PXE que non chegou a aprobarse no ano 2018

parecen merecedoras de recuperarse, especialmente as que apuntaban a un aumento da recadación impositiva en liña con situar a capacidade recadatoria do sistema fiscal español, á altura da media europea, facéndoo a través de figuras que melloran a capacidade redistributiva deste sistema. Accións como, por exemplo, a reordenación do Imposto de Sociedades ou a taxación das transaccións dixitais.

Para o sindicato, os orzamentos deben crear o espazo fiscal adecuado para poder intervir na economía, mediante

medidas que estimulen o investimento público, moi retardado desde hai varios anos.

Ademais, a evolución, moi contida, da inflación de 2019 (e a prevista ata 2021), con valores moi por baixo do 2% -considerado estabilidade de prezos polo Banco Central Europeo-, permiten, en opinión de UGT, que aumenten os salarios no noso país, co fin de que os fogares recuperen o poder adquisitivo perdido durante a crise. Isto constituiría un elemento adicional de impulso a medio prazo.

UNHA COP AFASTADA DAS PERSOAS

Redacción.- Para a Unión Xeral de Traballadores, tras dúas semanas de negociacións, o 25º Cume do Clima celebrado en Madrid fracasou rotundamente nos seus principais obxectivos de regular os mercados de carbono e de lograr un compromiso de maior ambición dos principais países emisores. Pero o peor de todo é que é algo que se vía vir desde o principio, non foi unha sorpresa.

Non serviu de nada a gran mobilización da sociedade, encabezada polos movementos xuvenís e apoiada polas organizacións sindicais, que celebrou unha gran manifestación en Madrid e realizou diferentes actos reivindicativos, tanto dentro como nos arredores do lugar de celebración da COP. Mesmo nun destes actos, unha concentración pacífica nun dos pavillóns onde se celebraba o Cume, a seguridade da ONU chegou a quitar a acreditación á nosa secretaria de Saúde Laboral e Medio Ambiente, Ana García de la Torre, por reivindicar a inclusión dos dereitos humanos e a xustiza social nas negociacións e textos do cume. Ademais, expulsouse a máis de 200 persoas que alí se atopaban esixindo, simplemente, que os gobernos deixasen as palabras e pasasen á acción. Que aplicasen a propio lema da COP: “É tempo de actuar”.

É indubidable a brecha actual que existe entre as demandas dunha sociedade, que xa sente os impactos do quecemento global e que ve como nos achegamos a un futuro moi escuro onde, como case sempre, as persoas e colectivos máis vulnerables (clase traballadora, mozos e mozas, pobos indíxenas, mulleres, etc.) son os que van resultar os máis prexudicados e a vontade de parte da clase política e de certos intereses económicos.

O tempo acábase

O Cume de Madrid presentouse como o Cume da ambición, pero tras dous días de prórroga, o que fixo que sexa a COP máis longa da historia, non se conseguiu culminar con éxito. Os delegados e delegadas dos case 200 países non selaron compromisos firmes de redución de emisións, e tampouco foron capaces de pechar un dos puntos máis conflituivos do Acordo de París, que é o xa famoso artigo 6, que fai referencia ao mercado de intercambio de dereitos de carbono.

Para UGT, o tempo acábase. A comunidade científica é clara na súa mensaxe. Necesitamos incrementar a ambición e aplicar medidas adicionais se queremos que o aumento da temperatura mantéñase por baixo de 1,5º C en comparación cos niveis

preindustriais. Actualmente, cos compromisos do Acordo de París, iríamos a máis de 3º C, o que provocaría unhas catástrofes naturais sen precedentes. Necesítase vontade e medidas concretas para poder reverter a situación. Xa ninguén dubida de que o custo de non actuar é moito maior ao de facelo.

A pesar diso, os grandes países contaminantes, como Estados Unidos, China, India ou Rusia eludiron a súa responsabilidade de reducir as súas emisións, polo que a maior ambición subscrita por 84 países, que se comprometeron a presentar plans máis ambiciosos en 2020 en liña co indicado pola ONU, resulta insuficiente.

Só a Unión Europea mostrou algo de ambición

UGT denuncia que, entre os grandes emisores, unicamente a UE mostrou algo de ambición co seu novo Pacto Europeo Verde, no que se compromete a desenvolver un Plan integral para elevar o obxectivo climático da UE como mínimo ao 50 % de redución para 2030, e a elaborar unha proposta dun Mecanismo para unha Transición Xusta, incluíndo un Fondo de Transición Xusta e un Plan de Investimentos para unha Europa Sustentable.

O acordo final de mínimos da COP25 establece que os países deberán presentar en 2020 uns compromisos máis ambiciosos de redución de emisións (as chamadas Contribucións Nacionais Determinadas) para facer fronte á emerxencia climática. Tamén indica que o coñecemento científico será “o eixo principal” que debe orientar as decisións climáticas dos países para aumentar a súa ambición, que debe actualizarse permanentemente de acordo aos avances da ciencia. Doutra banda, o texto recolle “o imperativo” de que a transición cara a un mundo sen emisións sexa xusta e impulse a creación de emprego decente. Tamén recoñece a acción climática dos actores non gobernamentais, a quen convida a que a incrementen e xeneralicen estratexias compatibles co clima.

Como se desprende do acordo, postergáronse as medidas concretas, perdéndose así unha gran oportunidade para avanzar, entre outros aspectos, nos plans de traballo de Transición Xusta, deixándose para a próxima COP que se celebrará o ano que vén en Glasgow.

Son necesarias unhas políticas climáticas xustas e efectivas

O mesmo secretario xeral da ONU mostrouse decepcionado cos resultados: “A comunidade internacional perdeu unha oportunidade importante de mostrar unha maior ambición na mitigación, adaptación e financiamento para afrontar a crise climática”, aínda que tamén manifestou que non se dará por vencido e chamou ao mundo para continuar a loita.

Neste sentido, UGT subscribe a conclusión exposta pola delegación da CSI no plenario de Clausura: “O que vimos nas últimas dúas semanas é unha desgraza. Os sindicatos estamos moi decepcionados. Esperabamos ver gobernos acordando políticas ambiciosas de xustiza climática que respondesen á emerxencia climática que ameaza as nosas vidas, traballos, medios de vida, comunidades e dignidade. O que vemos é o polo oposto. A sociedade civil foi bloqueada, literalmente, mentres que os gobernos retroceden no que se negociou ao longo dos anos... O que vimos aquí é que as partes están moito máis interesadas en intercambiar emisións e gañar diñeiro con elas, en lugar de reducilas. Non hai respecto pola ciencia, nin respecto polos dereitos humanos, nin xustiza social, nin ambición, nin compromisos de acción. Este fracaso non pode separarse das crises que vemos en todo o mundo. Necesitamos unha acción audaz e transformadora por parte dos gobernos para achandar o camiño para unha transición xusta”.

Os desafíos para que o movemento sindical contribúa a políticas climáticas xustas e efectivas son enormes. Desde UGT, continuaremos traballando para que en Glasgow consígase desenvolver un Plan de Transición xusta que garanta os dereitos humanos, os dereitos dos traballadores e as traballadoras e a igualdade de xénero, á vez que garanta un planeta de futuro e con futuro para os nosos mozos.

Por iso, o sindicato reclama que, para a próxima COP de Glasgow, as organizacións sindicais esteamos na mesa para negociar políticas de protección social para as persoas e territorios máis vulnerables. Esta COP foi un fracaso para a xente e para o noso planeta. Non podemos permitirmos o luxo de seguir nesta liña. Acábasenos o tempo.